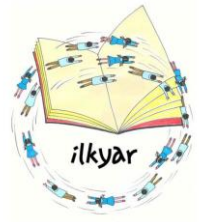

FARK EDİLMEK...

Deniz DİŞÇİOĞLU

2-3 yıl önce üniversite zamanı tercihlerimi yaparken beni en çok neyin mutlu ettiğini düşünürdüm. Her seferinde sonu bir teşekkürle çıkardı.

Bu teşekkürlerin arkasında hiçbir zaman bir 'yardım' yoktu.

Hepsi karşımdaki insanı dinlemekten, anlamaktan veya bir bilgi paylaşımından geliyordu. İnsan insana dinlendiği için teşekkür eder miydi?

Ediyordu işte.

Çünkü bir çoğumuz birbirimizi dinlemiyoruz çevremizde ne olup bittiğine dikkat etmiyoruz. Bizi dinleyen anlayan biriyle karşılaştığımızda ise mutlu oluyoruz.

İlkyar da benim için tam bu anlamı taşıyordu.

Çocuklarla bir araya geldiğimiz andan itibaren hissettiğim tam olarak buydu.

Belki bazen çok kalabalık, bazense çok sesli sınıflar oldu,

ancak hepsi birbirinden güzel karelerle dolu

günler saatler dakikalar geçirdim.

Peki, bir günde ne değişebilirdi ki?

Okuldan nefret eden bir çocuğun gülümseyerek mutluluğunu ifade ettiğini gördüm bu bir teşekkürdü.

Daha önce hiç kimseye sarılmamışçasına içten, sınıksız sarılmalar gördüm bu bir teşekkürdü.

Uzakta olan ablasının veya hiç ablası olmayıp beni abla yerine koyan kardeşlerim oldu bu bir teşekkürdü.

Bunlar sadece dinlenmiş olmanın teşekkürüydü. Kimsenin fark etmediği ya da görmezden geldiği hislerin teşekkürü...

Beni her okulda ve her sınıfta en çok etkileyen olay ise,

geleceğe mektup etkinliği sırasında tüm sınıfın gözleri kapalıyken

“sınavlara girip çıkıyorsunuz çok çalışıyorsunuz

ve en sonunda tam olarak istediğiniz yerdesiniz,

mutlu olduğunuz işi yapıyorsunuz ve herkes sizinle gurur duyuyor”

dediğimde yüzlerinde oluşan gülümsemeyi görebilmektir.

Bir hafta boyunca her okulda kendimi

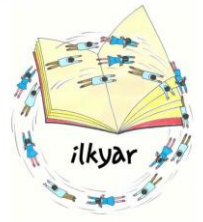
bu zamana kadar olmadığım kadar bir yere ait hissettim...

Kilis projesinden kalan unutamayacağım anılar;

Son iki ders 1-A sınıfındaydım.

FARK EDİLMEK...

Deniz DİŞÇİOĞLU

En ön sırada sol köşede bir kız çocuğu vardı mutsuz görünüyordu. Derslerin sonunda “Bugün eğlendiniz mi?” dediğimde bir şey söylemeyen bir tek oydu. İlk derste fark etmişim ancak gidip yanına konuşamamışım. İkinci derste konuşabildik. Arkadaşı elini ısırmuş. Sonra arkadaşıyla birlikte konuşmaya çalıştık ama işler çok da istediğimiz gibi gitmedi bu sefer arkadaşısı da bana küstü.

En son zil çaldı herkes sıraya geçti ben de yine aynı sınıfla kaldım.

Deneyler için hazırlanılırken

“Herkes bugün eğlendi mi?” dedim ve bu sefer hepsi “evet” dedi küçük kız başını salladı, bana bakıp gülümsedi.

Öğretmenleri de o sırada tam yanımdaydı ve o küçük kız için

“O normalde okuldan nefret ediyor okulu hiç sevmez” dedi.

Aslında sorununu çözememişim

belki de tek ihtiyacı sorunun fark edilmesiydi.

En son diğer arkadaşısıyla da barıştık :)

Yemekhane sırasında yeni kardeşlerle tanışıyordum.

8-A sınıfından 3 kardeşle birlikte konuşmaya başladık.

Biz neler yapıyoruz, üniversite nasıl, tercih dönemi ve benzeri konulardan konuşurken içlerinden biri

“Abla buraya gelmeden önce gelmeyi istiyor muydunuz?” diye sordu.

İçim cız etti o nasıl soruydu öyle.

Hâlbuki gelmeden önce heyecandan uyuyamamışım bile.

Hemen hiç bekletmeden heyecanla cevap verdim.

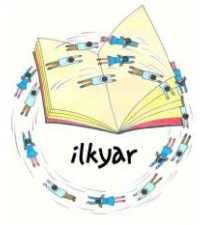
“Tabi ki de çok istiyordum ve çok heyecanlıydım’ dedim.

Ben ‘istiyordum’ der demez

gözleri dolmaya başladı.

Sonra hayalleriyle ilgili konuşmaya devam ettik.

Deniz Dişçioğlu
Fen Bilgisi Öğretmenliği – 2

İş Bankası üzerinden kredi kartınızla güvenle bağış yapabilirsiniz:
ilkyar.org.tr/nasilyardimederim/kredikarti

İLKYAR'larımızın geleceğine güzellikler katmak, onlara bir kitap hediye etmek, belki anısını yaşatmak istediğiniz bir büyüğünüz, bir yakınınız için **kitaplık kurulmasını desteklemek**, belki de daha fazlası için aşağıda bilgileri sunulan hesaplar aracılığıyla bağış yapabilirsiniz.

İş Bankası/ODTÜ – IBAN: TRY TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68
İş Bankası/ODTÜ – IBAN: EUR TR92 0006 4000 0024 2293 5074 26
İş Bankası/ODTÜ – IBAN: USD TR91 0006 4000 0024 2293 5762 17
Garanti Bankası/Boğaziçi Üni. – IBAN: TRY TR46 0006 2000 3030 0006 2994 01
Bağış Açıklaması: Ad Soyad - e-posta ya da cep telefon

ABD'den bağışlarımızı TPF aracılığı ile topluyoruz.
Vergi iadesi formu e-posta ile adresinize yollanıyor.
Bir defalık veya düzenli bağış için:
<https://donate.tpfund.org/campaign/ilkyar-matchingcampaign/c261443>

E-postalarınızda **ilkyar.org.tr** adresine bağlantı vererek, izlenimlerimizi arkadaşlarınızla paylaşarak tanınırlığı arttırabilirsiniz.

Arkadaşlarınızın e-posta adreslerini bizlere
(ilkyar.yonetim@gmail.com)
göndererek izlenimlere üye olmalarını sağlayabilirsiniz.

Bu **izlenimlerde** ve **ilkyar.org.tr** altındaki görsel malzeme izinsiz kullanılamaz.
Göstereceğiniz hassasiyet için teşekkür ederiz.